

ת"פ 13253/01/22 - מדינת ישראל נגד דוריד חסן, וסים פארס, טארק חמדאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 13253-01-22 מדינת ישראל נ' חסן(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט ארז פורת

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

דוריד חסן

וסים פארס

טארק חמדאן (עציר)

גזר דין

1. משתוקן כתב האישום, הודו הנאשמים בעבירות המיוחסות להם והורשעו על פי הודאתם. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, ביום האירוע - 9/12/21, בצהרי היום, נסעו הנאשמים דוריד (הנאשם 1) ווסים (הנאשם 2) על גבי קטנוע, כשהנאשם 2 נהג והנאשם 1 מצויד באקדח הטעון במחסנית. מטרת הנסיעה היתה ביצוע ירי לעבר מוסך ביישוב מגוריהם. בהגיעם לסביבת המוסך, האט הנאשם 2 את מהירות הנסיעה והנאשם 1 ירה מהאקדח בו אחז לפחות 3 כדורים לעבר המוסך ורכב שחנה בסמוך שהיה שייך לבעל המוסך. כתוצאה מירי זה, ניזוק כלי הרכב שחנה ליד המוסך, כאמור. הנאשמים המשיכו בנסיעתם ומקץ כדקה חזרו למקום, ואז הנאשם 1 שב וירה לעבר המוסך, כשהפעם מחוץ למוסך היתה התקהלות של אנשים. הנאשמים המשיכו בנסיעה ומקץ כמה דקות שוב חזרו למקום והנאשם 1 ירה בשלישית לעבר המוסך לכל הפחות 3 כדורים, כשאחד מהאנשים שהתקהלו בסמוך למוסך נפגע מהירי בידו השמאלית ואושפז ל-3 ימים בבית חולים.

הנאשמים עזבו את המקום לאחר ירי זה, המשיכו בנסיעה על גבי הקטנוע ובהמשך ירה הנאשם 1 באוויר, לפחות 3 כדורים, סמוך לביתו של אחד התושבים. בשלב זה, בשל פנייה חדה שביצע הנאשם 2, נפלו הנאשמים מהקטנוע והמשיכו בבריחה רגלית מהמקום. במהלך מנסותם, ירה הנאשם 2 מהאקדח לעבר חומת בית ואחר כך הגיעו הנאשמים סמוך לביתו של הנאשם 2, החביאו באחת החצרות את הקסדות והכפפות שלבשו במהלך האירוע ונכנסו לביתו של הנאשם 2. סמוך אחר הגעתם חזרה לבית, התקשר הנאשם 3 ושאל את הנאשם 1 "אם המשימה בוצעה בהצלחה" ונענה בחיוב.

כשנודע לנאשם 3 כי הנאשמים 1 ו-2 נטשו את הקטנוע אחר שנפלו ממנו, הוא התקשר לאדם שמתגורר בסמוך למקום נטישת הקטנוע ודרש ממנו להזיז את הקטנוע או לשרפו בכדי לטשטש ראיות, אותו אדם הבחין בקטנוע אך נמנע מלהזיזו.

כמו כן התקשר הנאשם 3 לאדם אחר ודרש כי ימחק סרטוני מצלמות אבטחה מביתו ומבית שכנו, כדי שלא ניתן יהיה לאתר באמצעות הסרטים את מסלול בריחת הנאשמים 1-2. אותו אחר מסר לנאשם 3 כי המצלמות בביתו אינן מקליטות וכי בבית שכנו לא איתר מצלמות.

2. למחרת יום הארוע הגיעו השוטרים כדי לעצור את הנאשם 1, אולם הוא התנגד למעצר וניסה לתקוף בידיו וברגליו את השוטר שביקש לעצרו. למקום הגיעו שני שוטרים נוספים, סייעו בהשתלטות על הנאשם ועצרוהו.

3. בגין המעשים האמורים יוחסו לנאשמים 1 ו-2 עבירות שעניינן ירי מנשק חם (מספר עבירות), עבירות בנשק שעניינן החזקה, נשיאה והובלת האקדח, וכן גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

לנאשם 1 יוחסה, בנוסף, עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

לנאשם 3 יוחסו אישומים שעניינם שידול לניסיון השמדת ראיה ושידול לניסיון שיבוש מהלכי משפט.

4. תחילה יוחסה לנאשמים, בעטייה של החבלה, עבירה חמורה יותר שעניינה חבלה בכוונה מחמירה, וזו הומרה לעבירה קלה יותר, כאמור לעיל.

5. הנאשמים הודו במיוחס להם בטרם נשמעו ראיות כלשהן. עברם הפלילי נקי.

לנאשם 3 עבר פלילי מהשנים 2019-2020 בעבירות בתחום הסמים, האלימות ונהיגה פוחזת ברכב.

6. הונחו בפניי תסקירי שירות המבחן בעניין הנאשמים 1 ו-2:

מהתסקיר בעניינו של הנאשם 1, דוריד, עולה כי הנאשם בן יחיד שסייע להוריו - שניהם חולי סרטן, שבעטייה של המחלה, היתה המשפחה שרויה במצוקה כלכלית מתמשכת. לדבריו בפני שירות המבחן, הוא פעל ממניע כספי "להשגת כסף קל ומהיר" שהוצע לו, לדבריו, על ידי הנאשם 2. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 גדל בבית בו הוריו התקשו להוות עבורו דמויות יציבות ומכילות, כי הוא חווה הרתעה ממעצרו המתמשך וכי הבין כי ממעשיו יכלו להפגע אחרים. צוין כי באותה התקופה היה הנאשם 1 צורך סמים מדי ערב "תקופה מסויימת".

שירות המבחן התרשם שהנאשם 1 "חושש מאוד" מההליך המשפטי הנדון ותוצאותיו, ברם אינו מביע נזקקות טיפולית. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות מעשי עבירה אצל הנאשם 1 הינה בינונית. בנסיבות, לא בא שירות המבחן בהמלצה לענישה שיקומית.

בעניינו של הנאשם 2, וסים, ציין שירות המבחן כי הורי הנאשם התגרשו לפני שנים והקשר עם האב נותק. אמו של הנאשם לקתה, לפני כשנתיים, בסרטן ריאות ופסקה מלעבוד. נוכח מעצרו של הנאשם, הפסיק אחיו את הלימודים האקדמאיים והחל לעבוד כדי לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם 2 התגייס לצבא, שירת תקופה קצרה והחל בנפקדות מהשירות. אף הנאשם 2 תיאר כי פעל מתוך רצון לסייע כלכלית לאמו ולהפיק רווח קל ממעשיו. הנאשם 2 מסר כי לא הכיר כלל את בעליו של המוסך שלעברו התבקשו לירות, וכי נמסר לו כי בעת הירי "המוסך יהיה ריק מאדם". הנאשם ידע כי מאן דהוא נפגע מהירי רק אחרי מעצרו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם, נוכח גילו הצעיר, 20 שנה, היה בעל "בשלות נמוכה וגבולות פנימיים שאינם מגובשים דיים". צוין כי במצבים מורכבים, יכול הנאשם להגיב באופן אימפולסיבי וללא הפעלת שיקול דעת. שירות המבחן העריך כי קיים בעניינו סיכון להישנות עבירות בעתיד, אם כי לא צוינה מידת אותו סיכון. שירות המבחן לא בא אף כאן בהמלצה שיקומית. ברם, הומלץ על שילובו בתכניות שיקום במהלך ריצוי מאסרו.

אמו של הנאשם 2 העידה בפני וביקשה רחמים על בנה, נוכח מחלתה שהחריפה.

7. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על חומרת מעשי הנאשמים 1 ו-2 ופוטנציאל הנזק הממשי שהיה צפוי מירי חוזר ונשנה באזור מגורים. הוטעם כי תיקון 140 לחוק העונשין, שקבע עונשי מינימום בעבירות בנשק, חל כאן בנסיבות המקרה ומחייב החמרה בענישה.

המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה לגבי עבירות הנשק והירי בעניין הנאשמים 1 ו-2, שנע בין שש ועד תשע שנות מאסר, ולהטיל הענישה ברף הנמוך, וכן חילוט הקטנוע והטלת עונשי פסילת רישיונות על הנאשמים שביצעו העבירות כשהם מסתייעים בכלי רכב.

בעניינו של הנאשם 1 התבקשתי לקבוע מתחם ענישה נפרד באשר לאישום שעניינו תקיפת שוטרים, שארע, כאמור, מאוחר ליתר הארועים, ולצבור את הענישה שתקבע בכל מתחם.

בעניינו של נאשם 3 התבקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין שנתיים עוד שלוש שנות מאסר, ובשים לב לעברו הפלילי, לקבוע את הענישה ברף האמצעי.

8. ב"כ הנאשם 1 עתר לקביעת מתחם ענישה אחד בעניין כלל האישומים המיוחסים למרשו, שהתרחשו כולם בפרק זמן של יממה אחת. נטען כי הנאשם 1 הינו בן יחיד להורים חולניים וכי יש ליתן את הדעת להודאת הנאשם 1 מיד בתחילת ההליך ולגילו הצעיר.

ב"כ הנאשם 2 עמד על חלקו של מרשו, שלא ירה בעצמו לעבר המוסך אלא היה הנהג וכשירה, היה זה לכיוון חומה. הופנית לנסיבות הנאשם מבית ולמצבה הרפואי הקשה של אמו. כן צוין כי הנאשם הביע רצון להשתלב בהליכים טיפוליים ולשקם את חייו.

ב"כ הנאשם 3 עמד על כי בשל מעשי מרשו, לא נגרם נזק כלשהו למערך הראייתי שנאסף על ידי המשטרה, וכי כל חטאו התמצה בשתי שיחות טלפוניות שערך ושלא הולידו שיבוש הליכים או העלמת ראיה.

דין והכרעה:

9. על חומרתן הרבה של עבירות בנשק, תוצאותיהן הקשות והסיכון הפוטנציאלי הממשי הנגרם בעטיין, נכתב רבות וכמעט מדי יום בפסיקה עדכנית, המלמדת עד כמה הפכו העבירות לפופולריות ופוגעות בכל חלקה טובה. כך בכלל וכאן בפרט, נוכח שילוב מעשי ירי חוזר ונשנה במקום יישוב, תוך גרימת סיכון פוטנציאלי לאחרים, גם אם שלא באופן מכוון ומתוכנן, אלא אך מחמת שנזדמנו, ולו באקראי, לזירת הירי בשעה שזה התרחש. נסיבות המקרה מלמדות כי התאוריה מתממשת בדמות פציעת מי שכלל לא התכוונו או ביקשו לפגוע בו.

במעשיהם פגעו הנאשמים, כל אחד כפי חלקו, באינטרס החברתי שעניינו שלום הציבור ובטחונו. מידת הפגיעה הינה ברף בינוני, שכן לפגוע במאן דהוא לא ביקשו, ברם יצרו פוטנציאל סיכון, וכל חפצם להרוויח סכום מסויים בתמורה למעשיהם.

10. בחינת נסיבות המקרה מעלות כי הנאשמים 1 ו-2 הינם צעירים לימים, נטולי עבר פלילי. שניהם מוקפים במצוקה משפחתית וכלכלית, כשקווי הגבול בין המותר והאסור נמחקו עת הסתנוורו מהתמורה הכספית שהובטחה. כוונתם היתה ירי לעבר מקום ריק מאדם, כך עולה מתסקיר שירות המבחן בעניין הנאשם 2, עניין שלא נסתר ואף נתמך מעצם תיקון כתב האישום אגב הורדת רכיב הכוונה המיוחדת לפגיעה מעבירת החבלה שיוחסה בתחילה. הנאשמים 1 ו-2 שימשו "כשכירי חרב" עבור אחרים, כדי לריב את ריבם של אותם אחרים.

11. המקרה דנא העלה בי זכרונות באשר לנסיבות שפורטו בע"פ 2307/21 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו - 25/4/21), שם ירו שני קטינים כבני 16, רכובים על קטנוע, לעבר בית עסק באישון לילה. השימוש שנעשה שם בקטינים, כדי לשלחם אל קדמת הבמה במקום "בעלי הריב" עצמם, דומה לשימוש שנעשה כאן בנאשמים 1 ו-2. עולה בבירור כי אחרים שלחום: בסיום המעשה מתקשר הנאשם 3 כדי לוודא ביצוע התכנית. ברי, כי אחרים היו בסוד העניין ושלחו את ה"זוטרים" לבצע את העבודה העבריינית, עת הם מסווגים מהרווח שיצמח להם.

12. המעשים חמורים ומסוכנים, זאת אין לטשטש. ברם בענישה ראיתי למקד את הזרקור על חלקם של הנאשמים כשכירי חרב, שעולם הירי זר להם. הענישה מחייבת לשדר מסר מרתיע לבל יגויסו אחרים למשימות עבריינות, אולם מתוך נקודת מוצא כי הנאשמים כאן פעלו ממצוקה כלכלית ולא מתוך מימוש דפוסים עברייניים.

ראיתי אף ליתן את הדעת לכך שכתב האישום תוקן משמעותית: תחילה עמד בפניהם אישום חמור משמעותית שהומר לכזה המשקף נכונה את המעשים ותכלית ביצועם.

בנסיבות הללו, ראיתי לקבוע מתחם ענישה הולם אחד, גם בעניין הנאשם 1, שכל מעשיו - לרבות התנגדותו למעצרו, נובעים מאותה מסכת עבריינית. שקלתי את המסוכנות שיצרו ממעשי הירי, שיקולי הלימה והרתעה. מדובר במעשה שתוכן וכלל שלושה סבבי ירי לעבר המוסך, כשבכל פעם יכלו הנאשמים לחדול ממעשיהם.

על רקע האמור ובשים לב הוראות סעיף 144(ז) לחוק העונשין החלה בעניינו, אני קובע מתחמי ענישה כלהלן:

בעניינו של הנאשם 1 - עונש מאסר ממשי הנע בין חמישים וארבעה חודשים בתחתיתו ועד שש שנות מאסר ממשי, בתקרתו, זאת לצד עונשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה.

בעניינו של הנאשם 2 - עונש מאסר הנע בין ארבעים ושניים חודשי מאסר ממשי ועד שישים חודשי מאסר, כאמור, לצד אותם עונשים נלווים. כאמור, מאחר שנהג בקטנוע, לעונשו יש לצרף רכיב פסילת רישיונות בפועל לתקופה שלא תפחת מ-10 חודשים.

בעניינו של הנאשם 3 - ששה חודשי מאסר ממשי לריצוי בפועל ועד שניים עשר חודשי מאסר ממשי לצד עונש מאסר על תנאי וקנס, ואף פיצוי לנפגע העבירה נוכח מודעות הנאשם 3 לתכנית העבריינית.

לא הוצגו בפניי נימוקים שיצדיקו סטייה, לקולא או לחומרא, ממתחמי הענישה שנקבעו.

13. בגזירת העונש בתוככי המתחמים, שקלתי הודאה מידית, השלכת הענישה על משפחות הנאשמים 1 ו-2, הממתינות להם מחוץ לגדרות הכלא והזקוקות להם כאוויר לנשימה. גילם של הנאשמים 1 ו-2 ועברם הנקי, אף הם עומדים ותובעים מיתון הענישה. משכך, בעניין הנאשמים 1 ו-2 תוטל ענישה ברף התחתון של המתחמים ובאשר לנאשם 3, ענישה ברף הבינוני של המתחם.

לא נעלם מעיני כי בשלב תיקון כתב האישום, סברתי כי ניתן יהיה להסתפק בענישה מתונה מזו שהוטלה, ועמדה זו נמסרה לב"כ הצדדים, ואגב כך לנאשמים, זאת מבלי שניתנה הדעת לתחולת תיקון חוק העונשין בעניין הענישה בעבירות נשוא תיק זה.

14. אחר כל האמור, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

על נאשם 1 - מוטלים חמישים וארבעה (54) חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל ומנינים מיום מעצרו בתיק זה - 10/12/21.

לצד עונש זה ובנוסף, אני דן את הנאשם 1 לשניים עשר (12) חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור כל עבירה בנשק, ירי מנשק חם או גרימת חבלה בנסיבות מחמירות.

נוכח קשייה הכלכליים של משפחתו, החלטתי להימנע מהטלת קנס, ברם אני מחייב נאשם זה לפצות את נפגע העבירה, רביע עטור, בסך 2,500 ש"ח שישולמו עד ליום 1/1/23.

ב"כ המאשימה תעדכן את הזוכה בזכאותו על פי פסק דין זה.

על נאשם 2 - מוטלים ארבעים ושניים (42) חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל ומנינים מיום מעצרו בתיק זה - 13/12/21.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם 2 שניים עשר (12) חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור כל עבירה בנשק, ירי מנשק חם או גרימת חבלה בנסיבות מחמירות.

אני פוסל את הנאשם 2 מקבל או החזק רישיון נהיגה מכל סוג למשך 10 חודשים, ומנינים מיום שחרורו מריצוי עונש המאסר בתיק זה.

כן אני מורה כי נאשם 2 יפצה את נפגע העבירה, רביע עטור, בסך 2,500 ש"ח שישולמו עד ליום 1/1/23.

אף כאן, תעדכן ב"כ המאשימה את הזוכה בזכאותו על פי פסק דין זה.

על נאשם 3 - בשים לב לחלקו, כאמור, ולעברו הפלילי, נגזרים, שלא בתחתית המתחם, שמונה (8) חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה מיום 21/12/21 ועד יום 10/1/22, ומיום 24/1/22 עד היום - 22/9/22.

לצד עונש זה ובנוסף, אני דן את הנאשם 3 לארבעה (4) חודשי מאסר אותו לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מהיום ישוב ויעבור כל עבירה שעניינה שיבוש מהלכי משפט או השמדת ראיה.

אני קונס את הנאשם 3 בסך של 3,000 ₪ שישולמו עד מחר - 23/9/22 או חודשיים מאסר נוספים תמורת הקנס.

בכל מקרה, ישולם הקנס **כתנאי** לשחרור הנאשם ממאסרו.

בהסכמת הצדדים אני מורה על חילוט קטנוע קימקו שחור שנתפס בתיק זה.

זכות ערעור הודעה כחוק.

ניתן היום, כ"ו אלול תשפ"ב, 22 ספטמבר 2022, במעמד ב"כ המאשימה: עו"ד גב' נג'וא סלימאן; ב"כ הנאשם 1: עו"ד שאדי חסן; ב"כ הנאשם 2: עו"ד נדב גרינוולד; ב"כ הנאשם 3: עו"ד ענאן עליאן והנאשמים באמצעות ויעוד חזותי.